

Magán Széchenyi-terv

Szép remények éltetik az embert. Különösen így, év elején. De bizony úgy telik el majd ez az esztendő is, hogy csak egy részük valósul meg. Ha megvalósul.

Nekem szerények a vágyaim, de olyanok, melyek ha megvalósulnának, alighanem sokaknak szereznének örömet.

Jómagam megelégednék már azzal is, ha eltörölnék azt a fránya egészségügyi hozzájárulást, mely azokat a vállalkozókat sújtja leginkább, akik nem jószántukból foglalkoztatják önmagukat. Szerény kívánság, hiszen arra gondolni sem merek, hogyan lehet kigazdálkodni az 50 ezer forintos minimálbér miatt olyan magas tb-járulékot. Aki azt kifizeti a jelenlegi keresetek mellett, bizony három hónapból egyben nem eszik mást csak száraz kenyeret. Ha én lennék a parlament, úgy segíteném a kis bizniszt, ahogy néhány más országban (Svájcban, Dániában, Svédországban) már a húszas években tették. Ott azoknak, akik csak önmagukat foglalkoztatták, a mindenkori társadalombiztosítási járulék felét kellett fizetniük.

Vagy legyen úgy, mint Kanadában az utóbbi időkben. Ott sosem volt szocializmus, ám a gazdaság az utóbbi években jutott oda, ahová a magyar a rendszerváltás környékén. Gyárakat zártak be, városok maradtak munkalehetőségek híján. Az ok egyszerű: Kína olyan termékekkel árasztja el az országot, melyek a nyersanyag költségénél is olcsóbbak. A kanadai kormány egyszerű lépést tett: eltörölt néhány adónemet, hogy versenyképesek legyenek a hazai cégek.

De Magyarország nem Kanada – mondhatja bárki, s igaza van: itt adókat nem törölnék el – mondván: nehogy már jól járjanak a multik! –, de közben nem gondolnak a kisvállalkozásokra. Azaz mégis, mert lehet pályázni, a végkimerülésig!

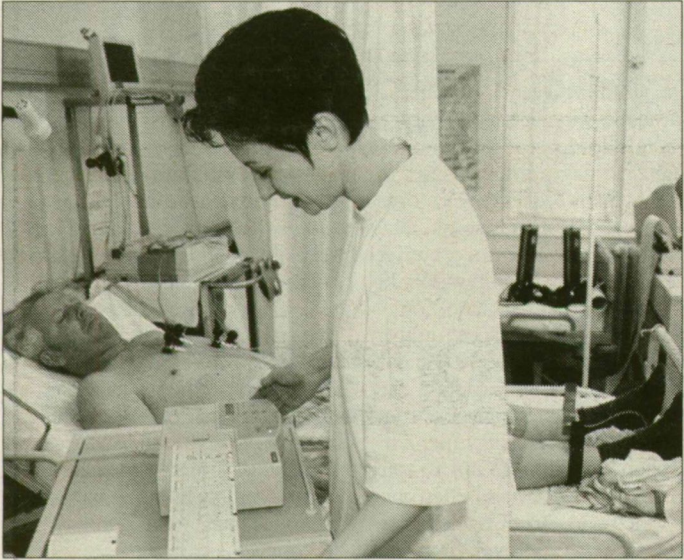
Pedig nem mindenki pályázatképes, s az így osztott forintok leginkább azokhoz jutnak, akiknek már amúgy is van.

Nekünk, munkavállalóknak az óhajunk oly szerény. Megelégednénk azzal, ha több forint csörögne a zsebünkben. Ez lenne az mi privát Széchenyi-tervünk.

KOROM ANDRÁS

Ha kell, saját erőből fejleszt az önkormányzat

Megye hitel nélkül

Vizsgálat a makói kórházban.

Fotó: Schmidt Andrea

Költségvetésének több mint tíz százalékát fordítja fejlesztésekre a Csongrád Megyei Önkormányzat. A megyei közgyűlés legutóbbi ülésén határozott úgy a testület, hogy továbbra is kiemelt figyelmet fordítanak az egészségügyi és a szociális ágazatban működő intézmények korszerűsítésére.

A megyei önkormányzat azért számhat 2002-ben saját, 12 milliárd 300 millió forintos költségvetéséhez mérten igen jelentős összeget, egymilliárd ötszázmillió forintot fejlesztésekre, mert sem működési, sem fejlesztési hitelállománya nincs – nyilatkozta lapunknak Botka László, a megyei közgyűlés alelnöke.

Ugyancsak fejlesztésre fordítják a 2001-ben keletkezett 230 millió forintos költségvetési többlet jelentős részét is.

A megyei önkormányzat folytatja három egészségügyi intézmény, a makói, a szentesi, és a deszki kórház korszerűsítését. Az idén befejezhető a szentesi sürgősségi diagnosztikai tömb összesen egymilliárd háromszázmillió forintba kerülő kiépítése, és megkezdődik az építkezés a makói kórházban is.

Botka László elmondta: az elmúlt három évben egyetlen alkalommal sem nyert pénzt az önkormányzat egészségügyi gép- és műszerbeszerzésre kiírt pályáza-

„Nem hagyom, hogy céltáblát csináljanak az egészségügyből!”

Politikamentesen a városért

Harmadik teljes esztendejét töltötte a polgármesteri székben Bartha László. Szeged első emberét hagyományos évértékelés, a sikerek és kudarcok felsorolása helyett arra kértük, engedjen bepillantást a kulisszák mögé, vagyis beszéljen arról, milyen kompromisszumokat kell kötni ahhoz, hogy a város működjön.

– Az elmúlt esztendő a leglátványosabb sikereket és a legtöbb, legkeményebb támadást hozta a városvezetésnek. Mit gondol, mi az oka ennek?

– A kettő együtt jár. De nemcsak a kritika fontos, hanem az is, hogy kitől jön. Gyakran olyanok fogalmaznak a legélesebben, akik magukat ugyan politikai erőnek mondják a városban, ám a szavazók még a közgyűlésbe se juttatták be őket. Nem biztos, hogy perdöntő a szavuk. A szegedi városfejlesztést nehéz észszerűen kritizálni, ezért megpróbálnak támadni. A céljuk nem lehet más, mint felszínen maradni, és csorbítani a sikerek jelentőségét. Ez már nem a városról szól, egyszerűen politika. Viszont az ellenzék politikai mozgásterének hiánya. De ez nem szegedi specialitás, hanem országos jelenség. Amikor mi átvettük a város vezetését, egy szocialista berendezkedésű nagyvárost kellett irányítanunk. Az igazi rendszerváltást nekünk kellett végrehajtanunk, és ez természetesen sokak érdekeit sértette.

– A nyilvánosság előtt rendkívül éles, parázs viták zajlanak a közgyűlésben és a várospolitika más színterein, miközben sok kérdésben egyetértés tapasztalható az ellenzék és a kormánypártok között. A háttérben alkuk, titkos megállapodások rejlenek?

– Érdekes amit mond, hiszen tény: a közgyűlési zárt üléseken szinte soha nincs ellentét a fontos kérdésekben. Úgy tűnik, mintha az ellenzék csak azért kezdeményezne heves vitákat a képviselő-testületi üléseken, hogy saját tevékenységére felhívja a szegediek figyelmét a kamerák, a média segítségével. A szavazások azonban rendre egyhangú többséggel zárulnak. A politikusok színészi képességei jók, de sokszor maguk sem gondolják ko-

Bartha László: Nem kell kampányra készülnöm, csak elmondom, mit csináltam az elmúlt években.

Fotó: Miskolczi Róbert

molyan, amit mondanak. A szocialisták például számos alkalommal bíralták a kétéves költségvetést úgy, hogy csak néhány, apróbb módosító javaslatot nyújtottak be. Azonban azt is hozzá kell tennem, hogy az ellenzéki képviselők egy részével jó a személyes kapcsolatom, és a közgyűlésen kívül is rendszeresen konzultálunk. Velük meg lehet egyezni a város érdekében, a politikát kizárva.

– Az ön személyének köszönhető, hogy az ellenzék sorából néhányan ma már nyíltan is kormányoldalt támogatják?

– Molnár Zoltán (volt szabad demokrata) képviselő úr sokáig vívódott, hiszen bár egyetértett a mi városfejlesztési elképzeléseinkkel, a párhúság miatt mégsem támogathatott bennünket. Ezért azután a közgyűléseken korábban rendkívül aktív képviselő csak szakmai kérdésekben nyilvánult meg. Azután a polgári frakció megalakuláskor végre döntött, és átvált a függetlenek közül. Akik igazi lokálpatrióták, azoknak mindegyikre ezen az oldalon van a helye.

– Az előbb említett városfejlesztési tervek jó része a cikluson átvél, hasonlóképpen a kormány

terveihez. Milyen hosszú idő alatt valósíthatóak meg ezek?

– A fejlesztési elképzeléseink 2010-ig szólnak, városi szinten körülbelül százmilliárd forintba kerülnek. A konkrét programot – nem túlzás állítani – 70-80 százalékos konszenzussal fogadtuk el még 1999-ben. A vezérfonal tehát megvan, és ez reményeim szerint nem személyfüggő, hiszen a szándékot az ellenzék nagy része is támogatja. Egy várost nem lehet négyéves ciklusokra készülőre irányítani. Az általunk megkezdett beruházások jelentős része a 2004-2006-os időszakban valósul meg. Természetesen szeretnénk mi irányítani az általunk megkezdett fejlesztések megvalósítását, de meggyőződésem, hogy egyetlen felelősen gondolkodó politikai erő sem térhet le arról az útról, amelyen mi elindultunk.

– Az önök által meghirdetett reformok közül talán a legjelentősebb volt az egészségügyi szakkellátó rendszer átalakítása. A kormány eddigi két egészségügyi minisztere modellértékűnek nevezte a szegedi kezdeményezést, amelynek hatása lehet a kórház-törvényre. A törvény azonban nem engedi meg a privatizációt

a tervezett módon, a magánosításra jelentkező Fuziomed vissza is lépett. Ez kudarc?

– Rosszul értelmezi a kórház-törvényt, ami minden passzusában megfelel a szegedi modellnek. A törvény ugyan tiltja, hogy gazdasági társaság végezze az egészségügyi közszolgáltatást, ám ez nálunk sem lett volna másként. Közhasznú társaság végezte volna az egészségügyi szolgáltatást, alvállalkozói a jelenlegi egészségügyi dolgozók lettek volna. A gazdasági tevékenységet pedig kft., vagy részvénytársaság irányította volna, a törvény betűjének megfelelően. Tehát alátámasztotta az eredeti elképzeléseink helyességét a jogszabály.

– Mégsem lesz privatizáció...

– Nem, mert nem hagyom, hogy a politika céltáblájává váljon az egészségügy, ezért Szegeden csak a ciklusváltást követően hajtjuk végre a reformokat.

– A közelmúltban a Magyar Gallup Intézet a város megbízásából közvélemény-kutatást végzett. Aszerint az ön ismertsége 100 százalék. Arra a kérdésre, hogy megválasztanák-e újra polgármesternek, a megkérdezettek 39 százaléka választott igennel. Hogyan értékeli ezeket az adatokat?

– Elsősorban nem személyekre szabott felmérés készült, hanem a város általános közérzetét, állapotát vizsgálták. Az 1998 év végén elvégzett felmérés eredményeivel hasonlították össze a mostani adatokat, és azt már előre mondhatom, hogy lényeges javulást mértek. Politikai kérdéseket csak a pártok megítélése tekintetében tettek fel a kérdezőbiztosok, a válaszok az országos tendenciát tükrözték.

– Elképzelhető, hogy polgármesterként most értékelhet utoljára egy teljes évet.

– A megbízatásom négy esztendőre szólt, és ennek majdnem negyede áll előttem. Rengeteg feladatom van a város vezetésében, és nem is tervezem előre a jövőt, nem foglalkozom a választásokkal. Maximálisan a munkámra koncentrálok, hiszen nincs szükségem kampányra: egyszerűen csak el kell mondanom az embereknek, hogy mit csináltam az elmúlt négy esztendőben.

KÉRI BARNABÁS

In memoriam Nagy Tibor

„Kedves Tibi!

Ha most itt lennél közöttünk, biztosan tiltakoznál. Soha nem szeretted a fölhajtást magad körül. Mindig rosszul viselted, ha Te voltál a középpontban, ha veled foglalkoztak. Szabadkozta, mentegetőztél, ki térti akartál. Bájosan, pajkosan, tréfálkozva, ahogyan csak Te tudtad csavarni a dolgokat. S most hiába várjuk, hogy tiltakozz! Hiába reménykedünk abban, hogy lágyan elhesseged magad a figyelem középpontjából! Nem szólsz nekünk többé, hiába emléjük hallani ismét rekedtes hangodat.

Úgy mentél el, hogy igazából nem is tudtunk elkészönni téled. Úgy hagytál itt bennünket, hogy a legutolsó pillanatig elhitetted velünk: erősebb vagy a betegségnél. Könnyed és derűs hangod mögött azonban nem a meggyőződés, hanem a remény és a helyzet földolgozásának bátorsága állt. Úgy néztél szembe sorsoddal, megpróbáltatásaiddal, amilyen az élet is volt: vagányan és kihívóan.

Pár héttel ezelőtt, amikor utoljára beszélgettünk telefonon, hogyléted mellett a jövőről ejtettünk szót. Tervekről, választásról, a térség kitörési lehetőségeiről. És persze menetrend szerint elsütötted nekem szánt kedvenc poénodat a marosi tutajról, amellyel Zomborhoz lehetne csatlolni Makót. És neveltünk, mint mindig, ilyenkor. Veled beszélve nem lehetett komolynak maradni, mert minden helyzetre volt egy szívvidító poénod. Most is könnyed voltál, szelleme és elegáns, olyan, aki a legrosszabb helyzetben is meg tudta őrizni derűjét és őszinteségét.

Ezért szerettünk annyira!

És most hiába várjuk az újabb élcedet, mint ahogyan a híreket is felőled, a remélt gyógyulások jeleit, hogy ismét közöttünk lehess, régi valóddal, teljes erőbedobással. Amilyennek megismertünk.

Talán tudod, hát persze, hogy tudod, hogy amit közéleti emberként, polgármesterként, helyi és megyei politikusként tettél, azt közmegbecsülés övezte. Olyan ember voltál, akire mindig oda kellett figyelni. Aki-

Kiegészülő képviselet

Aktivizálódott a vásárhelyi városi gyermek- és ifjúsági önkormányzat az előző esztendőben – összegezte a tapasztalatokat Horváth Tibor, felnőtt segítő. Jó másfél éve készülnek az együttműködési megállapodás aláírására a városi önkormányzattal.

A közgyűlés már elfogadta a dokumentumot, igaz, még nem látta el kézjeggyével Rapcsák András polgármester és Olasz Imre diákpolgármester.

Nagy előnynek számít, hogy a gyermek- és diák-önkormányzati testület tagjainak több mint a fele megmaradt. Olasz Imre továbbra is ellátja a diák-polgármesteri tiszte, annak ellenére, hogy a szegedi rendvédelmi iskolában tanul. Farkas Viktória diák-alpolgármester mellé Kis Zitát választották szintén alpolgármesterré, ugyanis Bánki Orsolya, lévén negyedikes gimnazista, már nem vállalta tovább a megbízást.

Tavaly három olyan iskola is delegált gyerekeket a városi gyermek- és diákönkormányzatba, melyekből eddig senki sem volt jelen. Most a testületbe jöttek a Szent István Általános Iskolából, az Eötvös szakközépiskolából és a Szántó Kovács János Általános Iskolából. Ezek mellett immár a Cseresnyés-kollégium diákjai is képviseltetik magukat.

B. K. A.

MAROSVÁRI ATTILA